

Hansen, Hauge, Haurum, Heilesen, Henningsen, Hækkerup, J. Chr. Jensen, J. P. Jensen, Jønson, Jørgensen, Kammergaard, K. M. Klausen, Lageri, Holger Larsen, Mads Larsen, Lundberg, F. K. Madsen, A. C. Meyer, Elna Munch, P. Munch, Hans Nielsen, J. P. Nielsen, N. P. Nielsen, Valdemar Olsen, Olufson, Kr. Pedersen, Niels Petersen, Povlsen, H. Rasmussen, L. Rasmussen, L. D. Rasmussen, Vilhelm Rasmussen, Rode, Simonsen, Slengerik, Stilling, Sundbo, Wimblad, Wilmann og Zahle.

Fraværende med Orlov:

Jacob Christensen, A. M. Hansen, Lambæk, J. C. A. Larsen, Gerhard Nielsen, Valdemar Nielsen og Ulrich.

Fraværende:

Fr. Andersen (syg), Holger Andersen, P. Andersen, Blang, Gamborg, Mads Gram, H. P. Hansen (Sorø Amt), Mathilde Hauschultz (syg), Hedegaard, Aksel Jensen, Jensen (Klejs), Knud Christensen, Krohn, Helga Larsen, J. P. Larsen, Larsen-Badse, Johannes Lou, Mortensen, Pinholt (syg), Pinstrup, Søren Quist, Reedtz-Thott, Schmidt, Stauning (syg), Stengaard-Kirkegaard, Thorhauge og Trier.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922.

Forhandlingen genoptoges.

Holger Larsen: Jeg vil gerne begynde med at bringe Forsvarsministeren en Tak, fordi han saa hurtigt og energisk skred ind i Affæren paa Kadetskolen. Denne Sag er jo ret usmagelig, og jeg skal derfor ikke komme ind paa at skildre den nærmere her, saa meget mere som dette Tings Medlemmer sikkert kender Sagen af den Omtale, den har faaet i Bladet „Social-Demokraten“. Der er den Ejendommelighed ved denne Sag, at det tjenstlige Efterretningsvæsen synes ligesom at have svigtet. Til Trods for, at en af Skolens højere Officerer overværede en Del af Optrinnet eller kom til Stede derunder, vilde den højtærede Forsvarsminister alligevel ikke have kendt noget til denne Affære,

saafremt „Social-Demokraten“ ikke havde bragt den offentlig frem. Naar den højtærede Justitsminister derfor i Gaar ytrede sin Misfornøjelse med „Social-Demokraten“, tror jeg ikke, han vil kunne faa Forsvarsministeren med sig, idet jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Forsvarsministers Hjerte svulmer af Taknemmelighed overfor dette velunderrettede Blad; for hvis Bladet ikke havde omtalt denne Affære, vilde Forsvarsministeren ikke have fundet Anledning til at nedsætte en Kommission til at søge at raade Bod paa de uheldige Forhold ved Kadetskolen.

Jeg skal ikke fordybe mig deri, men blot udtale Haabet om, at den højtærede Forsvarsminister maa have en heldig Haand ved Valget af Medlemmer til Kommissionen. Jeg har forstaaet, at Medlemmerne skal være civile Lærere. Jeg hilser dette med Tilfredshed, fordi man har hørt Rygter om, at Skolechefen, Kommandøren derude, skulde være Medlem af Kommissionen. Det vilde jeg være utilfreds med; Undersøgelsen af disse Forhold maa gaa til Bunds; ingen af dem, der er beskæftigede ved Skolen, bør sidde i Kommissionen. Jeg haaber paa, at den højtærede Forsvarsminister vil give Kommissionen en saadan Basis at arbejde paa, at der kan komme Ro om Skolens Forhold.

Under Hensyn til, at den højtærede Indenrigsminister i Gaar ikke paa nogen som helst Maade omtalte Loven om Aldersrente, vil jeg gerne nævne de aldersunderstøttedes Stilling. Den højtærede Statsminister udtalte ved Finanslovforslagets Fremlæggelse bl. a., at man i Kommunerne har taget Hensyn til de stedse stigende Priser paa Livsforbrødenheder ved meget betydelige Forhøjelser af Aldersunderstøttelsen, og byggede denne Udtalelse paa den stærke Stigning siden 1913—14 i de Statstilskud, som ydes til aldersunderstøttede, en Stigning fra 6½ til 16⅓ Mill. Kr., altsaa paa næsten 10 Mill. Kr. Forsaavidt den højtærede Statsminister dermed mener, at de aldersunderstøttede derved har faaet taalelige Kaar, beror dette paa en Misforstaaelse. Denne Stigning dækker langt fra Dyrtidsprocentens Stigning. Dels maa man erindre, at der i disse Aar er kommet ikke saa faa flere aldersunderstøttede til, dels falder Understøttelsen ud over Landet meget forskelligt.

En æret Taler af mit Parti har tidligere været inde paa dette, og jeg skal derfor kun kort nævne, at det er København og de store Provinsbyer, som bringer Tallet til at stige. I de smaa Byer og paa Landet dækker den